

ՍԱՀԱԿ ԱՄԱՏՈՒՆՈՒ ԱՐԽԻՎԸ

Սահակ Ամատունին ծնվել է 1856 թ., Աշտարակի շրջանի Օշական գյուղում, հողագործի ընտանիքում։ Սկզբնական կրթությունը ստացել է հայրենի գյուղում, ապա ուսանել է չմիածնի ժառանգավորաց դպրոցում և ճեմարանում։ 1876 թ. ձեռնադրվում է սարկավագ, իսկ 1887-ին՝ արևդա, մտնում է չմիածնի միաբանություն։

1891 թ. նա նշանակվում է էջմիածնի մատենադարանապետ և սկսում ուսումնասիրել այնպես լատինագրերը, ցուցակագրելով դրանք (կազմում է նաև Սևանի ձեռագրերի ցուցակը 1899 թ. Խրիմյան կաթողիկոսը նրան նշանակում է Շողակաթ վանքի վանահայր, ուր և միաժամանակ զբաղվում է հայկական շարականների ուսումնասիրությամբ և բառարանագիտությամբ։ 1906 թ. վերստին նշանակվում է մատենադարանապետ, իսկ 1908-ին՝ դառնում է էջմիածնի հոգևոր խորհրդի անդամ։ Սահակ Ամատունին Գեորգյան ճեմարանում դասախոսում է հայկական ձայնագրություն։ Նրան աշակերտում են Կոմիտասը և ուրիշներ։

1894—1906 թ. «Արարատում» լույս են տեսնում Սահակ Ամատունու մի շարք հայագիտական հետազոտություններ։ Այնուհետև առանձին գրքերով հրատարակվում են նրա «Հին և նոր անվավեր, անծանոթ շարականք» (1911), «Հայոց բառ ու բան» (1912), «Եվ վերա լեռանց խնկարեանք» (1913) և այլ հետազոտություններ։

Սահակ Ամատունին մահանում է 1920 թ. հունվարի 28-ին։ Նույն 1920 թ. (հետմահու) էջմիածնի Մատենադարանում ստեղծվում է նրա արխիվային ֆոնդը։ Այժմ Մաշտոցի անվան Մատենադարանում պահվում են հեղինակի անտիպ (և տպագրված) հետևյալ աշխատությունների ձեռագրերը. «Մնացորդ ի ժամագրոց Մովսէսի Քերթովհոս Սինեաց եպիսկոպոսի», «Յաղագս կարգաց եկեղեցւոյ Յոհաննու Իմաստասիրի», «Մեկնութիւն ժամագրոց Մեծին Ստեփաննոսի Սինեաց եպիսկոպոսի», «Յաղագս հիմնարկութեան եկեղեցւոյ Մեծին Ստեփաննոսի Սինեաց եպիսկոպոսի», «Հայոց գիւղերի և քաղաքների անուններ այրբենական կարգով», «Պատմութիւն Վաշականա և Անահտա», «Բաղդատութիւն նղիշեի ձեռագրաց», «Ձեռագիր պատմութիւն Մատթէոսի Ուռհայեցւոյ», «Ուղեկորութիւն տ. տ. Մկրտիչ վեհ. կաթողիկոսի ամենայն հայոց նրուսաղէմից-էջ-

միածին» գրքի Ս. Ամատունու գրած առաջաբանը և այլն։

Նույն արխիվում են պահվում Ս. Ամատունու հեղինակած քարոզները, «Հոգևոր երգք», «Ձայնագրեալ երգարան» աշխատությունները, նյութեր՝ «Հայոց բառ ու բան» բառարանի համար, «Շարականք Գրիգոր կաթողիկոսի Անաուրդեցւոյ», «Հին շարականներ» շարականների շուրջ նյութեր, «Շարական և ութ ձայնից կանոններ», «Նորի նշանակութեան և երաժշտութեան վերայ տեղեկութիւն և ութ ձայներ» և այլ հետազոտություններ, դիտողություններ, երաժշտական խաղերի ու շարականների վերաբերյալ նյութեր։

Առ այսօր պահպանվում են Ս. Ամատունու բանաստեղծությունների և պաշտոնական գրությունների մատյանը, ծոցատետրը, «Հայոց բառ ու բան» բառարանի իր իսկ լրացրած օրինակը, «Երգոց Սահակ վարդապետ Ամատունու» ժողովածուն, անձնական թղթերը, «Վարդգէս մանուկ, Շրէշ րուր և Աղթամար բերդ» ուսումնասիրությունը։

Ս. Ամատունու կյանքն ու գործունեությունը քննողի համար արժեքավոր փաստաթղթեր են անվանի հայագետի արխիվում պահվող իր իսկ վկայականները, պաշտոնավարության հրամանները, պարգևատրման այլևայլ գրությունները, բազմաթիվ դիմումները և այլն։

Նկարագրվող արխիվում զգալի թիվ են կազմում և հայագիտության համար այսօր էլ արժեքավոր են Ս. Ամատունու նամակները՝ հասցեագրված Հ. Հովհաննիսյանին, Ն. Աղոնցին, Մ. Օրմանյանին, Կ. Կոստանյանին, Վ. Փափագյանին, Գ. Խալաթյանին, Ն. Ակինյանին, Խրիմյան Հայրիկին, Տիրայր վարդապետին, Գ. Հովսեփյանին, Ս. Մանգինյանին, Մեյլին, Գր. Աղափեքյանին, Ս. Պարոյանին, Հ. Արշարունուն և այլոց։

Նույն արխիվում պահվում են նաև ուրիշ հեղինակների զանազան հետազոտությունների ձեռագիր օրինակները։

Ամատունու արխիվում նյութեր կան ժամանակի խմբագրությունների, միաբանությունների, զանազան գիտական հաստատությունների, Գեորգյան ճեմարանի, վանքերի, եկեղեցիների և այլ հաստատությունների ու հարցերի վերաբերյալ։

Ա. Հ. ԱԴԱՄՅԱՆ